

Hebreeën 11

(deel 1)

1 Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Geloof is een vaste grond, niet onzeker! Geloof is de zekerheid van de dingen, die men verwacht. Denk aan Abraham. Hij geloofde in Gods belofte dat hij een zoon zou krijgen.

De jaren verstreken en hij merkte dat zijn eigen lichaam verstorven was en dat Sara - naar de mens gesproken - geen kinderen meer kon baren.

Maar aan de belofte van God heeft hij niet getwijfeld door ongelooft. Hij had zekerheid en die zekerheid was gebaseerd op Gods belofte en niet op wat hij zag of voelde.

Daardoor is ook het geloof een bewijs van zaken, die men niet ziet. Het bewijs kwam toen Isaak geboren werd maar de zekerheid

dat hij geboren zou worden, was er al voor die tijd.

2 Hierdoor immers hebben de ouden een goed getuigenis gekregen.

Aan de ouden is een getuigenis gegeven: voordat Henoch werd weggenomen, kreeg hij het getuigenis, dat hij God behaagde.

Echter, zonder geloof is het onmogelijk Hem welgevallig te zijn. In Gen. 5:24 wordt verteld dat Henoch wandelde met God en dat kan alleen maar door het geloof, omdat men dan wandelt met iemand die men niet ziet.

3 Door het geloof zien wij in dat de wereld tot stand gebracht is door het Woord van God, en wel zo dat de dingen die men ziet, niet ontstaan zijn uit wat zichtbaar is.

Alle dingen zijn door het Woord gemaakt en zonder dit Woord is geen ding gemaakt, dat gemaakt is. (Joh. 1:3).

4 Door het geloof heeft Abel God een beter offer gebracht dan Kaïn. Daardoor kreeg hij getuigenis dat hij rechtvaardig was; dit heeft God met het oog op zijn gaven getuigd. En door dit geloof spreekt hij nog, nadat hij gestorven is.

Abel bracht een offer van de eerstelingen van zijn schapen, van hun vet. Zijn offer wees naar het Lam van God, het offer van Jezus.

Abel kwam niet met zijn eigen gerechtigheid, maar wilde zich aan de gerechtigheid van God onderwerpen.

Omdat dit opgetekend staat in de bijbel in Gen. 4:3/4 spreekt Abel nog, nadat hij gestorven is.

Kaïn echter bracht van de vruchten der aarde aan de Heere een offer; een beeld daarvan is, dat hij zijn eigen gerechtigheid wilde doen gelden.

5 Door het geloof werd Henoch weggenomen, opdat hij de dood niet zou zien. En hij werd niet ge-

vonden, omdat God hem weggenomen had. Vóór zijn wegneming kreeg hij namelijk het getuigenis dat hij God behaagde.

Ooit wel eens een "jonge" vader van 162 jaar gezien met zijn pasgeboren zoon in zijn armen? Nee natuurlijk, maar zo'n vader heeft wel geleefd!

Hij heette Jered en hij was de vader van Henoch. Die Jered stierf op de ongewone maar gezegende leeftijd van 962 jaar.

Zijn zoon Henoch echter stierf niet. Dat is ook ongewoon want – zo verhaalt ons Genesis 5:24 – hij was niet meer, want God had hem weggenomen.

Er staat van Henoch geschreven, dat hij wandelde met God. En met God wandelen kan alleen maar door het geloof omdat God niet zichtbaar is. En dit wandelen met Hem in het geloof was nu juist God welgevallig.

6 Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven

dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

Wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, dat Hij bestaat. God is een Beloner, voor wie Hem ernstig zoeken. Wanneer iemand ernstig God zoekt, zal Hij Zich aan hem openbaren en zal hij Hem ook vinden.

7 Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin.

Noach had een godsspraak, een aanwijzing van God ontvangen en hij wist nauwkeurig wat hij doen moest: een ark maken van drie verdiepingen van 300 el lang, 50 el breed en 30 el hoog.

Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is.

Noach wordt in 2 Petrus 2:5 "de prediker van de gerechtigheid"

genoemd. Hij bouwde eerbiedig de ark en was een geloofsgetuige en door dat geloof heeft hij de wereld veroordeeld.

Ook Jezus sprak over Noach in Mattheus 24:38 en verder :

Want zoals ze bezig waren in de dagen voor de zondvloed met eten, drinken, trouwen en ten huwelijk geven, tot op de dag waarop Noach de ark binnenging,

En zij het niet merkten, totdat de zondvloed kwam en hen allen wegnam, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn.

Dan zullen er twee op de akker zijn; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.

Er zullen twee vrouwen malen met de molen; de één zal aangenomen en de ander zal achtergelaten worden.

Wees dan waakzaam, want u weet niet op welk moment uw Heere komen zal.

8 Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan zonder te weten waar hij komen zou.

God zei o.a. tot Abraham:

Ga uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader naar een land dat Ik u wijzen zal. (Genesis 12:1/3).

Hij gehoorzaamde en vertrok in geloof! "Waar ga je heen, Abram?" zullen ze hem gevraagd hebben. "Ik ga naar een land wat God mij wijzen zal." Dat was geloofstaal en tevens een taal die de wereld niet verstond.

9 Door het geloof heeft hij vertoefd in het land der belofte, als in een vreemd land, waar hij in tenten woonde met Isaak en Jakob, die mede-erfgenamen waren van dezelfde belofte.

Door zijn vertrouwen op de leiding van God kwam Abraham in Kanaän, maar bezat daar geen

grond, behalve later een stukje land voor het graf van zijn vrouw. Hij bouwde ook geen stad, maar woonde als vreemdeling in tenten.

Hoewel zijn geloof vasthield aan de belofte, dat het land voor hem en zijn nageslacht was, opende God zijn geestelijke ogen, dat er nog een ander en beter land bestond met een hemelse hoofdstad.

10 Want hij verwachtte de stad met fundamenten, waarvan God de ontwerper en bouwmeester is.

Abraham zag ook de eeuwige of geestelijke erfenis en was daardoor ook de grondlegger van het nieuwtestamentische geloof. Zo zijn dus ook zij – die uit geloof leven – kinderen van Abraham (Gal. 3:7).

11 Door het geloof heeft ook Sara kracht ontvangen om moeder te worden, en dat ondanks haar hoge leeftijd, daar zij Hem, die het beloofd had, betrouwbaar achtte.

Sara kreeg door het geloof kracht en niet omdat zij die kracht zo in

haar lichaam voelde. Nee, haar lichaam was door haar hoge leeftijd oud en taai maar niet zo sterk meer. Zij kreeg kracht door geloof en dat geldt ook voor ons.

12 Daarom zijn er dan ook uit een man, en wel een verstorvene, voortgekomen als de sterren des hemels in menigte en gelijk het zand aan de oever der zee, dat ontelbaar is.

Het lichaam van Abraham was verstorven door zijn hoge leeftijd. Alle omstandigheden in de zichtbare wereld waren tegen. Maar zowel Abraham als ook Sara achtten Hem, die beloofd had, betrouwbaar.

Uit Abraham – de verstorvene – zijn koningen voortgekomen maar ook geestelijke koningen omdat ook wij zaad van Abraham zijn.

1 Petrus 2:9 noemt:

Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilig volk, dat God Zich tot Zijn eigendom

maakte, opdat u de deugden zou verkondigen van Hem, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht.

13 Deze allen zijn in het geloof gestorven. Zij hebben de vervulling van de beloften niet verkregen, maar hebben die vanuit de verte gezien en geloofd en begroet, en zij hebben beleden dat zij vreemdelingen en bijwoners op de aarde waren.

En toen Abraham een graf kocht voor zijn vrouw Sara sprak hij tot de Hethieten: "Een vreemdeling en bijwoner ben ik bij u." Alles wat Abraham in het land Kanaän als vast eigendom kon nalaten, was een graf.

14 Want wie zulke dingen zeggen, laten duidelijk blijken dat zij een vaderland zoeken.

Abraham wist met zekerheid, dat hem een hemels vaderland stond te wachten.

15 En als zij aan het vaderland gedacht hadden van waaruit zij

weggegaan waren, zouden zij gelegenheid gehad hebben om terug te keren.

Zij wisten dat het niet ging om het vaderland, waaruit zij vertrokken waren, want dan konden ze daar weer naar terugkeren.

16 Maar nu verlangen zij naar een beter, dat is naar een hemels vaderland. Daarom schaamt God Zich niet voor hen om hun God genoemd te worden. Want Hij had voor hen een stad gereedgemaakt.

Ze verlangden naar dit hemelse vaderland en Abraham verwachtte, zoals vers 10 zegt, de stad met fundamenten, waarvan God de Bouwer is, het hemelse Jeruzalem!

17 Door het geloof heeft Abraham, toen hij door God op de proef gesteld werd, Izak geofferd. En hij, die de beloften ontvangen had, heeft zijn enig geborene geofferd.

De eerste belofte die Abraham ontvangen had, was door hem in

geloof aanvaard. Dat geloof werd beproefd, omdat de vervulling – de geboorte van Isaak – zo lang op zich liet wachten.

Nu kwam een zwaardere beproeving, maar in het geloof heeft deze aartsvader ook deze doorstaan.

Hij is niet gaan twijfelen aan de woorden van God, maar heeft deze in geloof vastgehouden. Dat is ook voor ons van belang: we zullen navolgers zijn van hen, die door geloof én geduld de beloften beërven.

18 Tegen hem was gezegd : Dat van Izak. zal uw nageslacht genoemd worden. Hij overlegde bij zichzelf dat God bij machte was hem zelfs uit de doden op te wekken.

19 En hij kreeg hem als het ware daaruit ook terug.

Voor de eerste maal in de bijbel is hier sprake van een opstanding uit de doden. Abraham geloofde dat zoiets mogelijk zou zijn. Hij wist: wat God ook van plan is met mij, zijn beloften falen niet.

Daarom zei hij ook in Gen. 22:5 tot de knechten die aanvankelijk met hem meereisden: "Als wij ons neergebogen hebben, zullen wij tot jullie terugkeren."

En van Gods kant kwam dit heerlijke getuigenis tot hem: "Uw zoon, uw enige, hebt gij Mij niet onthouden." (Gen. 22:12 en 16). Zo onthield God zijn eigen Zoon niet aan ons, maar Hij werd werkelijk geofferd.

20 Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau gezegend, met betrekking tot toekomstige dingen.

Ook Isaak was een man van geloof en de God van Abraham was de zijne. Hij geloofde in de toezeggingen die zijn vader en dus ook hij ontvangen had. Hij heeft ze doorgegeven, speciaal aan zijn zoon Jacob en dat lezen we in Genesis 27:29:

- (a) Volken zullen je dienen, en naties zullen zich voor je buigen.

- (b) Wees heerser over je broers, de zonen van je moeder zullen zich voor je buigen.

- (c) Vervloekt moet zijn wie jou vervloekt, en gezegend, wie jou zegend!

In (a) zien we een profetie over de komende Messias en in (b) een profetie over de nog ongebooren Jozef en in c) een profetie over Israël als natie.

Door het geloof heeft Isaak aan Jakob en Esau zijn zegen gegeven, ook voor de toekomst.

Voor Esau was de zegen:

Van je zwaard zul je leven en je broer zul je dienen. Maar als je tot macht komt, zul je zijn juk van je nek afrukken. ¹
(Gen. 27:40).

¹ 2 Koningen 8:22